Вияв синівської любові до батьків, рідної землі (за творами «Батьківське поле», «Від серця поклонюсь»). 7 клас

У віршах «Батьківське поле» та «Від серця поклонюсь» поет Микола Сингаївський оспівує своїх батьків, їх любов до праці. Це прості сільські трударі. Вірш «Батьківське поле» просотаний любов'ю до рідної землі, наче батьківське поле потом. У вірші оспівується вічна праця трударя-хлібороба, найсвятіша і невмируща. Бо хліб — це святиня, це символ трудової честі, звитяги і доброботу народу. Є хліб на столі — не буде голоду. І праця хлібороба — найпочесніша. Батько орав, засівав, жав, поливав потом своє поле. Привчає до праці й сина. І син, коли виріс, знов приходить до батьківського поля, щоб згадати дитинство, щоб вклонитися полю, рідній землі, згадати батька і його науку. У вірші «Від серця поклонюсь» поет висловлює свої почуття і подяку до матері за її любов, за її науку. Вона вчить дитину добру, любові до рідного слова, землі, ще коли співає над нею колискову. Кожній матері хочеться бачити свою дитину роботящою, здоровою, щасливою.

«Матерям з найглибшим побажанням я від серця щиро поклонюсь» — каже поет щиро і від себе, і від нас. Він дякує всім матерям за те, що «ніжне серце сповнили добром».

Ніколи не треба забувати тих, хто дав тобі життя, навчив чесно працювати. Треба любити землю, политу потом твоїх батьків і дідів, продовжувати те, чому вони тебе навчили, передати їх науку своїм нащадкам.